

באיראן מתחילים להבין: בסוף המלחמה התמנון שלה יאבד לפחות אחת מזרועותיו

02.08.2024 | שבת בן מאיר written by

מאז 7 באוקטובר ישראל נמצאת במלחמת אין-ברירה שהיעד העיקרי שלה ☹️ גם אם אינו מוכרז כך ☹️ הוא שיקומה של ההרתעה. אותה הרתעה שנחלשה בתהליך זוחל והתרסקה לחלוטין במתקפת הפתע של חמאס.

הישגי הלחימה הממושכת בעזה כמו גם היכולת לקיימה במקביל להתמודדות בזירות הנוספות ולמאמץ לשחרור החטופים, ולמרות הלחצים המדיניים והאתגרים הכלכליים והחברתיים הסבוכים, הם נדבך מרכזי בבנייתה.

נוספו גם המבצעים הנועזים לחילוץ החטופים, תקיפת חיל האוויר בנמל חודיידה, והחיסולים של בכירי חיזבאללה וחמאס, בביירות ובטהרן (על זה האחרון לא נלקחה אחריות ישראלית). אלה מעידים לא רק על היכולות המודיעיניות והמבצעיות הגבוהות של מבצעייהם, אלא גם על הנכונות להסתכן בפעולות בתוך לוע הארי, כשהוא בשיא דריכותו ולמרות המחירים האפשריים של הצלחה או כישלון. מעבר לכך, הן משקפות אמון של הדרג המדיני ביכולות גופי הביטחון וגם לכך יש השפעה על מעמדה של ישראל בעיני אויביה.

תגובה מתואמת ומתמשכת

מעורבותה העמוקה של איראן ודחיפת ארגוני הפרוקסי לעשות את מלחמתה, מגבירות את הסיכונים להתנגשות ישירה ולהידרדרות למלחמה אזורית. מצד שני, התעסקות עם גרורותיה והשארתה מחוץ למעגל העימות ☹️ זהו בדיוק הדגם שאותו היא מנסה לממש. גישה כזו תשפיע גם על ביטחונה העצמי להתקדם בתחום הגרעין הצבאי. ההליכה על הסף מצד ישראל מחייבת מוכנות לתרחישים המחמירים.

בעת כתיבת שורות אלה המתיחות הביטחונית בשיאה. בכירים באיראן דנים יחד עם נציגים של חיזבאללה, המיליציות השיעיות, העיראקיות והחות'ים, בפעולות התגובה נגד ישראל. לכל אחד מהם חשבון פתוח איתה. יש להניח שהתגובה תהיה מתואמת. כלל לא בטוח שהיא תבוצע בשיטה אחת או בפעימה אחת.

מבחינתה של איראן, חיסולו של איסמעיל הננייה הוא מכה קשה לכבוד הלאומי. אם אפשר לפגוע באישיות כזו, ביום חגו של הנשיא, בבית הארחה של "משמרות המהפכה" בטהרן וכשגופי הביטחון האיראניים בשיא דריכותם, איש אינו חסין עוד בשטחה של המדינה.

יתרה מכך, החיסול הזה מגיע שעות ספורות בלבד לאחר חיסולו של פואד שוכר בביירות, וימים

לא רבים לאחר ההתקפה האווירית על נמל חודיידה שבצפון מערב תימן ולאחר חיסול מוחמד דף בעזה. מבחינה זו חיסול הנייה מעמיד מעכשיו את איראן בשורה אחת עם גרורותיה, בנות חסותה.

ולא רק זאת: במבט על התמונה הרחבה של האזור מתחדדת בטהרן ההבנה כי בסוף המלחמה הזו התמנון האיראני יאבד לפחות אחת מזרועותיו. תמאס בעזה לא יוכל למלא את הציפיות שניתלו בו על ידי משטר האייתוללות. ישראל תהיה משוחררת יותר בהתמודדותה עם התמנון ועם זרועותיו האחרות ולבסס קואליציה אזורית אנטי-איראנית מתוך עמדת כוח.

ההבנה כי הניסיון הראשון לנהל כמעט-מדינה על יסודותיהם של "האחים המוסלמים" הולך להיצרב בתודעה ההיסטורית ככישלון חרוץ אשר המיט אסון על מוסלמים רבים היא שהוציאה השבוע מארדואן את הצהרתו המיליטנטית ביחס לישראל. אותה הבנה מחלחלת גם באיראן, כשדאגתה נתונה להשלכות התפתחות זו על "ציר ההתנגדות".

עלי חמינאי, מנהיגה של איראן, איים כי ישראל "תיענש בחומרה" על חיסול הנייה. לפי דיווח ה"ניו יורק טיימס" הוא הנחה כי התקיפה תהיה ישירה נגד ישראל. על רקע הרצון העז שקיים בחיזבאללה, בחות'ים ואצל תמאס לנקום בישראל, יש להניח כי הם ישקיעו מאמץ לעודד את איראן לתגובה קשה ולשם כך יהיו מוכנים להירתם ולהסתכן יותר מבעבר.

שיתוף הפעולה הישראלי-אמריקני, שהוכיח את עצמו בהתקפה האיראנית באפריק, יועיל גם לעת הזו. יש לברך על הצהרתו הברורה של שר ההגנה של ארה"ב בעניין זה. הכשלת ההתקפה האיראנית היא אינטרס לא רק של ישראל אלא גם של ארה"ב ושל מדינות האזור שמבינות היטב את מגמותיה של איראן גם ביחס אליהן.

יש להניח כי האיראנים לא יסתפקו בכך וינסו לפעול גם לפגיעה באישים או במוסדות ישראליים. הגברת מאמצי האבטחה והסיכול הם צעד מתבקש בקשר לכך.

יש להיערך גם לאפשרות של ביצוע "פיגועי איכות" בתוככי ישראל מצד תמאס או מצד גורמים בהכוונת זרועותיה השונות של איראן. זהו הזמן גם לשדרג את המענה הביטחוני לתרחישים השונים בגבולה המזרחי של ישראל.

אחר כל זאת, הישגיה של ישראל בזירות השונות לאורך עשרת החודשים שחלפו, ומהלכיה האחרונים, אמורים להבהיר לטהרן ולביירות לא רק את יכולותיה, אלא גם את נחישותה ואת תעוזתה. מן הסתם, הן תבאנה בחשבון גם את זאת.

פורסם בישראל היום, בתאריך 02.08.2024.